

عنوان مقاله:

تحلیل گفتمان انتقادی رمان طوبا و معنای شب از شهرنوش پارسی پور (با تکیه بر رویکرد نورمن فرکلاف)

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

مریم مجیدی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

در این پژوهش، رمان طوبا و معنای شب براساس روش تحلیل گفتمان انتقادی فرکلاف، در سه سطح توصیف، تفسیر و تبیین بررسی شده است. نتایج حاصل از این بررسی نشان می دهد نویسنده با ترکیب بندی ابعاد گفتمان های مسلط زمان مظفرالدین شاه در قالب ژانری از پیش موجود، نظم گفتمانی موجود و مسلط آن روزگار را بازتولید کرده است. این رمان به منزله رخدادی ارتباطی، فقط بازتابی از کردار اجتماعی نیست بلکه با انتقاد از عملکردهای زنستیزانه و نگاه های جنسیتی، نظم گفتمانی ویژه ای را بازتولید می کند. این اثر حول محور شخصیت طوبا شک میگردد. طوبا در بستر خانواده، برای رسیدن به رشد و کمال تلاش می کند و برای فرار از وابستگی اقتصادی و روحی به مردان، نظام های معنایی ویژه ای از جمله طلاق، بچه دار شدن، کسب درآمد، آموختن و سفر را خلق می کند. تحقیر، بیسوادی، خرافات و وابستگی زنان در رمان مذکور به صورت برجسته و نشاندار بازنمایی شده است. گفتمان های فوق، ضمن آنکه نشان از وادادن زنان در حاشیه رانی خود دارد، به بافت اجتماعی و سیاسی آن دوران نیز، باز می گردد. بنابراین اثر مذکور، به منزله رخدادی ارتباطی، فقط بازتابی از اندیشه نویسنده نیست بلکه با انتقاد از عملکردهای زنستیزانه و رواج نگاه های کمال گرایانه و عمیق، نظم گفتمانی ویژه ای را می آفریند و در به چالش کشیدن استیلای مردو تقویت گفتمان زنانه نیز موفق بوده است.

کلمات کلیدی:

تحلیل گفتمان انتقادی، داستان نویسی معاصر ایران، شهرنوش پارسی پور، طوبا و معنای شب، کردار اجتماعی، کردار گفتمانی، نگاه زنانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1044003>

